

genom strykning med en magnet gifva någonting af jern (en nål, en pennknif, o. s. v.) magnetisk kraft.

BESTRYKANDE, n. 4. o. **BESTRYKNING**, f. 2. Handlingen, då man bestryker.

BESTRÅLA, v. a. 1. 1) Kasta strålar på, med strålar öfvergjuta, belysa. *Solen b-r hela nejden.* — 2) (fig.) Glädja, göra lycklig. *Så länge konungens nåd b-de honom, var han nöjd.*

BESTRÅLANDE, n. 4. Verknigen, då något bestrålas.

BESTRÖ, v. a. 2. På alla håll strö något på en yta. Säges blott om torra ämnen. *B. golvet med sand, vägen med blommor, löf. B. med peppar, mjöl, socker, salt, o. s. v.* — *Syn.* Strö på, öfverströ.

BESTRÖENDE, n. 4. Handlingen, då man beströr.

BESTYCKA, v. a. 1. Med stycken, kanoner besätta, förse. *B. en fästning, en mur, en skans, ett fältverk, ett batteri, en fregatt, o. s. v.* — *Bestyckande*, n. 4.

BESTYCKNING, f. 2. 1) Handlingen, då man bestyckar. — 2) Samteliga artilleripjeser, hvarmed en fästning, en skans, o. s. v. är bestyckad.

BESTYR, n. 5. 1) Uppdrag, befattning af mer underordnad beskaffenhet. *Han har fått b. att köpa tio hästar för kongliga stallet. Hvem har nu b-et med tidningens utgifvande? B-et om balen lemna vi åt N. Det är han, som fått b. om möblers anskaffande.* Ingår i åtskilliga sammansättningar, såsom: Redaktionsbestyr, m. fl. — 2) (mindre ofta) Styrelse öfver något, rättighet att förvalta. — 3) Förrättning (af mindre vigt). *Jag har i dag så många b., att jag ej minner med dem alla.* Bildar sammansättningen: Hushållsbestyr, m. fl. — *Syn.* Se *Görömal*.

BESTYRA, v. a. o. n. 2. *B.* ell. (oftare) *b.* om, sköta, uträtta, besörja. *Hvad har du här att b.? Jag har ingenting med den saken att b. B. om en sak, en affär, en bal, en fest. B. om anskaffande af pass. Jag skall b. om att skaffa hästar.* — *Syn.* Se *Anstaltta*, *Uträtta*.

BESTYRANDE, n. 4. 1) Handlingen, då man bestyr. — 2) (föga brukl.) Bestyr (bem. 1).

BESTYRELSE, f. 3. (nytt ord) Samteliga personer, som hafva bestyr om tillställningen, anordningen af något.

BESTYRKÅ, v. a. 2. 1) Intyga sanningen, riktigheten af något. Säges i mindre högtidlig mening än *Bekräfta*. *B. en persons utsago. Lagligen med ed b. något. Vederbörligen b-kt utdrag.* — *Syn.* Se *Bekräfta*, 1. — 2) Försäkra, att något skall fullgöras, verkställas. *B. med sin underskrift, med namn och sigill.* — *Syn.* *Bekräfta*, *Försäkra*.

BESTYRKANDE, n. 4. Handlingen, då man bestyrker. — *Syn.* Se *Bekräftande*.

BESTÅ, v. a. 2. (höjes som *Stå*; brukas i passiv, endast för 3 pers. sing. o. plur.: pres. *Bestås*; imperf. *Bestods*; imperf. konj. *Bestodes*, äfv. *Bestäddes*; perf. *Beståtts*; part. *Bestädd*. Nyttjas i passiv form mest impersonelt.) 1) Utgifva kostnaden för något, för en persons räkning. *B. någon födan, kläder, fri resa, fri kost* (fritt vivre). *B. kostnaden för någon, för ell. till något. Han b-r sig sjelf kläder och husrum. Jag b-r kostnaden för hans skolgång. Hvem b-r kostnaden till de blifvande lustbarheterna? Förmåner, som b-s en tjänsteman. Det b-s oss icke mera. B-äda medel, anslag.* — *Syn.* Se *Bekosta*. — 2) Genomgå (fara, svårighet, pröfning). *Lyckligt b. ett äfventyr, en kamp, en strid.*

Med heder b. en examen. B. profvet, godkännas vid pröfning; (fig.) hålla stånd emot angrepp, befinnas fast, varaktig, orubblig, o. s. v. — *Syn.* Genomgå, Undergå. — 3) (bibl. gam.) Erkänna. — S. n. 1) (om saker, både materiella och immateriella) Fortvara i väsendtliggen samma skick. *Ännu b-r detta hus. B. mot regn, blåst, luftens öfverkan. Denna lag kan icke länge b. Få se, huru länge franska republiken kan b.* — *Syn.* Äga bestånd, Fortvara, Bibehålla sig, Upprätthålla sig, Hålla sig uppe, Vara. — 2) (om personer) a) Försvara sig. *B. emot sin fiende.* — b) Lyckligen genomgå ett prof. *B. i en examen, i frestelsen.* (Bibl.) *Ho kan för dig b.? B. med skam, illa genomgå ett prof.* — c) *B. vid, fortvara uti, vidblifva. B. vid en mening, en föresats, en utsago, ett yttrande, ett beslut, en sats, o. s. v.* — 3) *B. med, öfverensstämma, vara förenlig med. Denna sats b-r icke med andan af kristendomens läror.* — 4) *B. af, utgöras af ett visst slags ämne; vara sammansatt af vissa delar, som tillsammans utgöra det hela. Jordmånen b-r af lera. Skeppslasten b-r af hafra. Sällskapet bestod af både karlar och fruntimmer. Menniskan b-r af kropp och själ.* — 5) *B. uti, hafva sina väsendtliga egenskaper, sitt väsende uti. Menniskans fullkomlighet b-r uti ett rätt bruk af sitt förnuft. Skilnaden b-r deruti att . . . Föräldrars pligter b. uti att väl uppfostra sina barn. Deri b-r saken.* — 6) Anstå (bem. 3). *Låta b. med något. Det får b. dermed så länge.*

BESTÄENDE, a. p. 1. 1) (om sak) Som för närvarande äger bestånd, rättsgiltighet, tillvaro. *Efterleva b. lag. Den b. ordningens väänner.* — 2) Se *Beständande*, 2. — S. n. 1) Handlingen, då man utgifver kostnaden för något. *Alla kostnader, hvilkas b. honom åligger.* — 2) Genomgående (om strid, pröfning, o. s. v.). *Äfventyrets, stridens, kampens lyckliga b. skall göra honom till den mest fräjdade hjelte.* — 3) Bestånd (bem. 1). — 4) (pol.) *Det b.*, den närvarande samhällsordningen. *Försvara det b. Det b. kan icke alltid förblifva b. Det b-s väänner.*

BESTÄND, n. 5. 1) (om sak) Fortfarande i samma väsendtliga skick. *Denna byggnad skall länge äga b. Samhällets b. är hotadt. Deras vänskap hade ej länge b.* — *Syn.* Varaktighet, Uthållighet, Styrka, Fasthet. — 2) (om person, mindre brukl.) Oberoende ställning i samhället. *Denna olycka hotar hans b.* — *Syn.* Oberoende, Sjelfständighet, Bergning, Sjelfbestånd.

BESTÄNDANDE, a. 1. 1) Se *Bestående*, a. p. 1. — 2) Ständaktig. *Förblifva b. i en mening, föresats, i ett beslut, vid en utsago, o. s. v. Blifva b. i tron intill ändan.* — *Syn.* Se *Ständaktig*.

BESTÄNDSDEL, m. 2. En af de delar, vilka hvar för sig äro af annan beskaffenhet än den kropp, som genom deras förening uppkommit.

BESTÄNDSTID, m. 3. (föga brukl.) Den tid, hvarunder något äger bestånd.

BESTÄNDSÄMNE, n. 4. Ämne, hvaraf en kropp eller ett ting väsendtligen består.

BESTÄLLA, v. a. 2. 1) Uträtta, bestyra. *Hafva mycket att b. Hvad har du här att b.? Gifva någon mycket att b. Allt hafver han väl b-llt. Han har med mig ingenting att b., vi stå icke i något slags beröring med hvarandra. Hvad har ni med det att b.? hvad angår det er? Dermed har jag ingenting att b., det rör mig icke. Brukas neutralt i uttrycket *B. om*, besörja om, t. ex.: *B. om sakers afsändande.**